UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jncipit solemne opus expositionis Euangeliorum dominicalium tocius anni reuerendi magistri Alberti de Padua ordinis frat[rum] heremitaru[m] sancti Augustini

Albertus <de Padua>

Vlme, 1480

D[omi]nica quarta post pasca ser[monis] xlv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30888

Visual Library

et ꝑpetuum erit iſtud gaudium·qꝫ nec hō·nec angelus·ſed nec
ipe deus tollet illud a ſctis. Job.36·Nō auffert a iuſto oculos
ſuos.et reges in ſolio collocat impꝑpetuum·Et illic eriguntur·
Nota qꝫ iſta eccia et tota fideliū ꝯgregatio mulieri parienti cō
ꝑatur. nō quidem rōne ſexus quo vita ſm carnē intelligit̄· ſed
rōne fecunditatis·nō em̄ viri ſancti ſūt ſteriles ſed fecūdi·Deu.
7.Non erit apud te ſterilis vtriuſqꝫ ſexus·Can·4· Aſcenderūt
de lauacro oēs gemellis fetibus·et ſterilis non eſt in eis·ꝑiunt
aūt triplicem fructū·ſ.ſcte opacōis ſuſcipientes em̄ ſeminaria v̄
bi celeſtis·ꝯcipiunt virtute ſpūſſancti deſideria ſancta.⁊ tandez
verbo ⁊ ope fructifi cāt exterius v̄bo quidē·Prou.10·Os iuſti ꝑ
turiet ſapiam·Ope vero·Can·7·Videamus ſi floruit vinea.ſi
flores fructus ꝑturiūt·Jtem quidā fidelium ſancte eccie ita ſūt
ꝑfecti vt nouellos filios xp̄o ꝑiant ſpūaliter ꝑ veram doctrinaz
et exemplo ſancte opationis·de quoꝝ nūero fuit apl'us·Gal'·
4·Filioli mei quos iteꝝ ꝑturio donec xp̄us formet̄ in vobis.1·
Cor·4·Jn xp̄o ihū ꝑ euangelium ego vos genui. de numero
iſtoꝝ etiā fuit mr̄ beati Au·de qua dr̄ ꝙ maiori ſolicitudine ꝑi
ebat eū ſpū ꝗꝫ carne pepꝑerat quottidie lacrimas·quottidie ele
moſinas.quottidie gemitus ꝑ eo fundens ad dn̄m·Jtez viri ſā
cti i tota vita pn̄ti dolores ſentiūt mulieris ꝑientis qꝫ multis p̄
munt̄ aduerſitatibꝫ·Jo·16·Jn mundo preſſuram habebitis.to-
ta em̄ vita pn̄s eſt quaſi hora ꝑientis. Ro·8.Omnis creatura.i.
hō ingemiſcit et ꝑturit vſqꝫ adhuc. Sed tandem in fine iſtius
hore viri ſancti pariunt cū ex hoc mundo tranſeunt. qꝫ ei quidā
ꝑtus eſt cum aīa exiit a corꝑe vnde ſanctoꝝ tranſit9 ſm Bedā
Natalitia appellant̄·Cum vero hō nouus natus eſt in celo·tm̄
eſt gaudium vt non ſit memoria paſſionū p̄cedentiū·Non erūt
quidem in memoria ita ꝙ dolore afficiant: recordabunt̄ em̄ ſācti
tribulationū quas paſſi ſunt·ſed cum gaudio Jſa.67·Obliuiōi
tradite ſunt priores āguſtie.⁊ abſcondite ſunt ab ocul' vr̄is·Ec
ce ego dn̄s creo celos nouos·et terram nouam·⁊ non erunt in
memoria ꝑora ⁊ non aſcendunt ſuꝑ corꝫ ſꝫ gaudebitis ⁊ exulta
bitis vſqꝫ in ſempiternum·   Prima pars·

Dn̄ica quarta.poſt paſca ſer.   xlv

Ado ad eum qui me miſit ⁊c. Jo·16·Duo ſūt vt
dicit̄ in rethoricis ad que hoies maxime efficiunt̄
ad amicos.ſ.dilectione et ad īimicos odio.quez
affectum ſaluator nr̄ receſſurus a diſciplis demō-
ſtrauit.ꝑmittens aduentū ſpūſſancti q̄ ſuos inimi
cos argueret·et amicos ſpūali intelligentia inſtrueret·de quibꝫ

agitur in pñti euangelio·qđ in tres p̄tes diuidit̄·p̄mo qꝛ apl'i
triſtes erant de receſſu. iō eis p̄mittit̄ ſanctiſp̄us ꝯſolatio·Scđo
vero·qꝛ hoīes mundi xp̄m non receperūt·iō predicat̄ ipſius mū
di repꝛehenſio·ibi: Et cū venerit ille: Tercio aūt quia diſcipli
verba xp̄i cōpꝛehendere non poterant·iō adducit̄ ſanctiſp̄us in=
ſtructio·ibi: adhuc multa· Circa p̄mum tria tangunt̄·p̄mo nā
qꝫ ſaluatoꝛ denunciat apl'is ſuum receſſum: Vado: in pñti·quia
iam agebat̄ de paſſione ſua cum iſta verba dixit. Exierat ei iu=
das de cenaculo·ꝛ tractabat cum iudeis·vt traderet eum illis·
et ipe xp̄s poſt modicum t̄pis tentus fuit: ad eum·i·ad deū pa
trem: qui miſit me: miſſio filii fuit ipius incarnacio Gal'·4·At
vbi venit plenitudo t̄pis miſit deus filium ſuum f̄c̄m ex muli=
ere B Nota q̄ triplici via ſaluatoꝛ nr̄ rediit ad p̄rem.ſ·
paſſionis·reſurrectionis·ꝛ aſcenſionis·via paſſionis fuit triſtis
et amara plena doloꝛib9. Mar·14·Cepit xp̄s pauere et tedere
et dixit diſcipl'is ſuis·triſtis eſt aīa mea vſqꝫ ad moꝛtē·via re
ſurrectionis fuit dulcis ꝛ iocunda plena leticiis. p̄s. Letatū eſt
coꝛ meum ꝛ exultauit lingua mea·inſup̄ et caro mea requieſcet
in ſpe·qm̄ non derelinquis aīam meam in inferno ꝛc. Notas mi=
feciſti vias vite·via aſcenſionis fuit mira et gl'ioſa plena delici
is·p̄s·Admirabile eſt nomē tuum in vniuerſa terra·qm̄ eleua
ta eſt ꝛc·Sed dubium eſt hic quō xp̄s potuerit ire ad dn̄m·vi
det̄ em̄ q̄ nemo vadit niſi ad eum cū quo non eſt et a quo di=
ſtat.xp̄s aūt non diſtabat a p̄re localiter·hoc enim mō eē nul
la creatura diſtat a deo·Item nec diſtat in natura·ymmo rōne
veritatis nature pr̄ eſt in filio·ꝛ filius in p̄re vt dic̄ Illari9·Itē
nec natura humanitatis diſtabat a deo p̄ grām·qꝛ aīa xp̄i ſem
per fuit plena grā et glīa·videt̄ igit̄ q̄ xp̄s nec ſm diuinā na
turam·nec ſm humanam iuerit ad p̄rem·dicendum q̄ ſicut fili
us fuit miſſus non deſerendo p̄rem a quo mittebat̄·iuxta illud
Io.8.Qui miſit me mecum eſt·ita ipſe filius dr̄ redire ad p̄rem
cum quo ſemp̄ fuit. Miſſus igit̄ fuit filius non diſtans a p̄re ꝛ
ſimiliter rediit abſqꝫ eo q̄ diſtaret·Sed tn̄ ꝯſiderandū eſt·quia
licꝫ in miſſione non requirat̄ diſtantia miſſi a mittente oportet tn̄
aliquid fieri creatū attributū ei. qui mittit̄·ꝓpt̄ qđ aliquo mō
diſtet miſſus amittēte·qđ factū fuit in incarnacōe verbi. qꝛ ꝓpt̄
aſſumptā humanitatē ſm quam miſſus intelligit̄ fuit diſtancia
filii a p̄re·nec videbat̄ aliud eſſe qꝫ hō·ſed rediit filius ad p̄rē
non quidē ipaꝫ hūanitatē ſm quā diſtat a p̄re deponendo ·ſed
duob9 mōis rediit·vno mō ſm humanitatē·qꝛ cum an̄ paſſio
nem adhuc vita vegetabili ꝛ ſenſibili vteret̄·que longe diſtat a

deo poſtea humanitate gĺificata in ſola deitatis ſpeculatiõe vi-
uit alio vero mõ rediit ſm deitatis naturã. ſed quantũ ad noti
ciam creature. qꝛ ille qui ſolũ hõ credebat ac ꝑ hoc ĩ natura pe
nitus diſtare a deo. poſtea ꝑ mortẽ reſurrectionẽ aſcenſionẽ ve-
nit in noticiã creature. qui ſolus hõ credebat. rediit ad dñm q̇
dei filius creditus eſt. in morte etiã demones cognouerũt ꝙ erat
dei filius. videntes ꝙ ſua morte redemiſſet humanũ genus ⁊ ex
poliaſſet infernũ. In reſurrectione crediderũt diſcipli. poſt aſcen
ſionem vero crediderũt oẽs gentes. ¶ Et nemo ex vobis i
terrogat me quo vadis: iõ non interrogabãt vt dicit. Cri. quia
ita erant triſtes de receſſu eius ꝙ dimiſſis in terrã vultibꝰ. nihil
ei loquebãt. vel iõ non interrogabãt quo iret. qꝛ iam ſciebant
eum ire ad prẽm. Circa ꝑncipium ei ſmonis dixerat eis xpus.
filioli adhuc modicũ vobiſcum ſũ. queritis me. ⁊ ſicut dixi iude
is: quo ego vado vos non poteſtis venire: Et tunc Pet. inter-
rogauit eũ. dñe quo vadis. ⁊ dixit illi dñs. quo ego vado nõ
potes me mõ ſequi. ſequeris autẽ poſtea. Et infra dicit xps. ꝙ va
dit parare locum diſciplis apud prẽm. ⁊ ſubdit. q̇ igitur ego vado
ſcitis ⁊ viam ſcitis. Tho. vero non dum intelligens verba chri-
ſti dixit. dñe neſcimus quo vadis. ⁊ quõ poſſumus viam ſcire.
Et tunc xps dixit ſe ire ad prẽm. Philipꝰ vero volens certius
ſcire quo ibat xps petiit. dñe oſtende nobis prẽm ⁊ ſufficit no
bis. Et xps reſpondit. qui videt me videt et prẽm meum. Igi
tur diſcipuli poſt ſic longam collocutionem habitã cum xpo de
vic ſua iam ſciebant quo ibat. et iõ de hoc amplius non interro
gabant. Scdo ponit diſciplorum triſticia: Sed qꝛ hec locutus ſũ
vobis. triſticia impleuit cor vrm: videbat xps cor diſcipulorum
ſuorum. ex vbis ſuis nõ ſolũ triſte. ſed etiã plenũ eſſe triſticia. Triſte
quidem erat cor eorum. qꝛ predixerat eis ꝙ ꝓpter nomẽ ſuũ eiicẽ
di erant extra ſynagogas iudeorum. Itẽ eis predixerat ꝑſecutio
nes. Item qꝛ totus mundus habiturus eſſet eos odio intantũ
ꝙ quicunqꝫ eos occideret. crederet obſequium et ſacrificiũ facẽ
deo Sed illud qḋ implebat cor eorum triſticia. erat quia cum oĩa
iſta paſſuri eſſent ꝓpter eũ. ipſe tamen recedebat ⁊ abſentabat ſe
ab eis. ¶ Tercio ponit vtilitas receſſus xpi: Sed: ego q̇
ſum veritas: veritatem dico: vobis: Expedit vobis vt ego va-
dam: quaſi dicat ſm. Criſo. Et ſi millies contriſtemini. oportet ta
mẽ vos audire. quia vado ire enim meum vobis confert et ma
nere vobiſcum non eſſet vtile vobis vnde ſubdit: Si enim non
abiero paraclitus non veniet ad vos: paraclitus interpretatur
conſolator. et eſt ſpiritusſanctus qui ratione ſue benignitatis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

conſolat̄ in tribulatōe poſitos. Cum igitur diſcipuli multas eſ
ſent paſſuri aduerſitates. magnū habuiſſent detrimentū ſi ſpūſ
ſanctus ad eos non veniſſet. Sed querit̄ quare ſpūſſāctus non
veniſſet ad diſciplos. ſi xp̄s non receſſiſſet. dicendum ꝑut vult
mgr̄. i. li. di. 17. q2 tunc dr̄ nobis mitti ſpūſſanctus cū facit nos
habere dilectionē dei et ꝓximi. ipe em̄ ſpūſſanctus amor eſt q̄
deum ⁊ ꝓximum diligim9. Iſte aūt amor nō patit̄ vllū carna
lem aut ſenſibilē amorē. diſcipli vero diligebāt xp̄m carnaliter
⁊ ſenſibiliter. q2 fuit pulcher aſpectu. ſuauis colloquio. dulcis
ↄſilio: ↄuerſatōe benignus. vnde p̄ntia eius carnalis ſic afficie
bat aīos eoꝝ ſenſibili dilcōe. vt nō erigerent aīm ad diuinita
tem ipius. ſi igit̄ xp̄s ſuam p̄ntiam non ſubtraxiſſet. nō veniſſet
ad eos ſpūſſanctus. q̄ ſpūalis ⁊ intelligibilis amore: Si aūt abie
ero mittā eum ad vos: vt ↄſolet̄ vos intribulatōib9 quas paſ
ſuri eſtis. ⁊ de abſentia mea. Sz nōne poterat eis dareſpūmſan-
ctum h̄ poſitus. Et dicendum ſm. Au. q̄ poterat q̄dem dare. ſꝫ
ipi non erant capaces eum recipe quādiu ſm carnem mā̄ebat
apud eos ⁊c.

Secunda pars.

E

Ecundo cū dr̄. Et cum venerit denotat̄ mundi rp̄he
ſio facta ꝑ ſpūmſanctum. Et tria facit. p̄mittit ei tria
de quib9 mundus arguendus eſt: Et cū venerit ille
ſpūs: paclitus qui benignus eſt amicis. erit tn̄ auſterus inimi-
cis: arguet ꝑ linguam apl'oꝝ. martiꝝ. ⁊ doctoꝝ. Mat. 10. Nō
ei vos eſtis qui loquimini. ſed ſpūs p̄ris vr̄i ⁊c. Actu. 2. Loque
bant̄ variis linguis ꝑut ſpūſſanctus dabat eloqui illis: mun-
dum. i. hoīes mundanos mundi amatores: de pc̄to. de iuſticia.
et de iudicio: hec ei tria ſunt de quib9 mundus dignus ē argui
Arguit̄ ei aliquis. vel de cōmiſſo et hoc eſt peccatū. vel de ob-
miſſo qđ eſt iuſticia. vel de ↄtemptu. et hoc eſt iudicium. Induci
tur ei aliquis ad bonū trib9 modis. vl' oñdendo peccati turpi-
tudinem et iō fugiendū eſſe. vñ ſeneca. Si ſciret hoīes non vi-
ſuros. nec deos punituros nō tn̄ peccaret. Illi vero q̄ mal agūt
nre abhorrētes peccati turpitudinē arguuntur de peccato Alio
mō aliq̄ inducūtur ad bonū ꝑſuaſiōib9 ⁊ alioꝝ exēplis. q̄ vero
iſtis ñ obſtātib9 peccāt arguūt̄ de iuſticia. Tercio mō aliq̄ mala
dimittunt ⁊ bñ opant̄ timore pene extremi iudicii. Sz q̄ iudicio
dei ñ obſtāte male agūt. arguunt̄ d̄ iuditio ¶ Scđo explicat
ſigillati q̄re d̄ iſtis trib9 arguēd9 ſit mund9: d̄ pc̄to q̄dē argue
tur mundus: q2: mundani hoīes: nō crediderīt ī me. Sz vt dic
Aug. Aliud eſt credere xp̄m. aliud vero credere in xp̄m. Nā de-
mones credūt xp̄m. i. credunt eū eſſe xp̄m. ſed ille credit ī xp̄m

qui ſpat in xp̄m et diligit eū. Et hoc ſolū pc̄tm p̄ ceteris poſuit
q₂ vt dic̄ Au. h̄ manente cetera detinent̄ pc̄ta. ⁊ h̄ diſcedente ce-
tera dimittunt̄. Nota q̄ merito quaſi totus mund⁹ arguit̄. q₂
in xp̄m non credit. Arguunt̄ iudei vocib⁹ ꝓphetaꝝ. arguuntur
ſarraceni et pagani p̄dicacōib⁹ apl'oꝝ. facta ſunt em̄ ꝑ filiuȝ dei
tot et tanta miracula in mundo iſto. q̄ merito arguunt̄ qui ī ip-
ſum non crediderīt. Jo. 1. Jn mundo erat et mundus ꝑ ip̄m fa-
ctus eſt ⁊ mundus euȝ nō ↄgnouit: Ecce magna cecitas. quia
mundus ſuū n̄ cognouit opific̄e. Jtem nō cognouit eū qui in ip-
ſo erat gubernans ⁊ ↄſuans mundū. q₂ vt dr̄. Sap. 13. a mag-
nitudine ſpēi creature cognoſcibil'r pt̄ eoꝝ creator videri. Sed
ad hoc vt dei filius cognoſceret̄ fecit inuſitata opa in carne hūa-
na. illuminauit cecos. ſanauit infirmos. mundauit leproſos. ſu-
ſcitauit mortuos et miracula fecit que nunq̄ȝ alius facere potuit
vn̄ merito arguunt̄ q̄ non crediderīt in eū. Jo. 15. Si opa nō fe-
ciſſem in eis que nemo alius fecit pc̄tm non haberent. nunc aūt
excuſacōem nō hn̄t de pc̄to ſuo. nec poſſunt ſe excuſare gentileſ
q̄ opa xp̄i neſciuerint. q₂ in oēm terrā exiuit ſonus eoꝝ ⁊c̄.
¶ Deinde explicat q̄re arguendus ſit mundus de iuſticia: de
iuſticia vero: arguet̄ mund⁹: q₂ ad p̄rem vado: ⁊ iam nō vide-
bitis me: hec aūt verba quatuor mōis poſſunt intelligi. primo
ſm̄ Au. q₂ iuſticia credenciū eſt. q₂ credūt in xp̄m quem nō vi-
dent. multū ſunt igit̄ iuſti credentes. Ro. 4. arbitramur iuſtifi-
cari hoiem ꝑ fidem ſine opib⁹ legis et infra. Credidit abraā deo
⁊ reputatū ē illi ad iuſticiā. q₂ igit̄ fidelis iuſticia ē vituꝑatio in
fideliū. iō merito arguit̄ mūd⁹. Sic arguunt̄ infideles fidelibuſ
credentib⁹ in eū quē non viderīt. q₂ nolunt infideles credere ni-
ſi ea q̄ vident. alio mō exponit Cri. q₂ dei filio ire ad p̄rem fu-
it argumentū q₂ irreph̄enſibilē vitā ageret ⁊ oēm ſuaret iuſti-
ciā vn̄ ip̄e dixit Mat. 3. ſic decet nos implere oēm iuſticiā argu-
endi ḡ erāt mūdani hoīes q̄ ↄtra iſtā iuſticiā de xp̄o dixerāt hic
hō pc̄tor eſt. ⁊ nō ē h̄ hō a deo. Jtem alio mō pt̄ ſic intelligi q₂
arguet̄ mund⁹ de iuſticia quā nō ſuauit dādo ſn̄iaȝ mortis xp̄i
cuius rei cauſa ip̄e xp̄s iuit ad p̄rem ⁊ nō eſt viſus vlterius vl'
arguet̄ mundus de eo q̄ nulla ſuat̄ in mundo iuſticia. videm⁹
eī q̄ alter ſupplantat alteꝝ impii iuſtificant̄ ꝑ munerib⁹ ⁊ tollit̄
iuſticia ab hys q̄ paciunt̄ iniuriā. ⁊ hodie currunt pari paſſu po-
tencia cum iuſticia ymmo idem ſunt potencia cum iuſticia qd̄ to-
tum ideo contingit quia chriſtus iuit ad patrem. Et non vi-
dent eum homines. Si enim ſtetiſſet in mundo. Et vniuſq̄ȝ ſer-
uaſſet iuſticiam. timuiſſent eum homines in preſencia eius

aliquid facere iniuſtum. vel arguitur mundus de iſta iuſticia. qa
ſi criſtus iuit ad patrem iuſtū erat. vt toto corde quilibet p9 eū
aſcenderet: celeſtia appeteret. et contemneret terrena. Colo. tcō.
que ſurſuz ſunt querite. vbi xps eſt in dextra dei ſedens ꝛc. quia
vero homines magis iſta terrena diligunt. iō merito mund9 ar/
guitur de iniuſticia quā non ſeruauit. Quarto poſſunt iſta vba
ſic intelligi. Arguetur enim mundus de iuſticia. qꝛ perſequendo
chriſtuz. iuſte priuatus eſt preſencia chriſti. ipſe em̄ iuit ad prēz
et non comparuit. D Deinde explicat quare arguenduſ
ſit mundus de iudicio De iudicio autē: arguet ſpūſſanctus mū/
dum: quia princeps mundi huius .i. dyabolus qui dicit̄ pnceps
quaſi partē capiens. partem enim hominū et angeloꝝ ſuggeſti/
one ſua cepit Apoca. 12. cauda eius trahebat terciam partē ſtel/
laꝝ celi. et miſit eos in terram: iam iudicatus eſt: tripliciter iu-
dicatus eſt dyabolus. primo ſm Aug. li. de queſtionibꝰ veteris
et noue legis. Judicatus eſt dyabolus in cā ſaluatoris. quia p/
curauit mortem eius. qui ſine crimine erat. Jtem ſm eundē libº
de verbis dn̄i. Ex quo dyabolus eiectus eſt de corde credētium.
xpo iam iudicatus eſt vt non ſit amplius mundi princeps. Jtē
ſm eundem ſuper Johan. princeps huius mundi iudicō ignis
etni irreuocabiliter deſtinatus eſt. Si igitur princeps mundi iu/
dicatus eſt reus in cauſa ſaluatoris. argumentum eſt a maiori.
ꝙ mundani homines qui occiderunt xpm iudicabuntur rei. Jtē
ſi princeps mundi dei iudicio eiectus eſt de dominio hominum
arguuntur pctores qui ei adherent. ꝛ eundem iterato pficiunt
principem. Jtem ſi princeps iudicatus eſt gehenne inferni. iudi-
cabuntur multo amplius qui eum ſequuntur. merito igitur ar/
guuntur qui ita terribile dei iudicium nō timent. 2. Pe. 2. Si ei
deus angelis peccantibus non peperit. quomodo credible eſt
vt non iudicet peccatores. quod iudicium terribile eſt. vt dicit̄
in eadem canonica ꝙ angeli fortitudine et virtute maiores hoi/
bus illud portare non potuerunt ꝛc. Tercia pars. J

Ercio cum dicitur Adhuc multa: promittitur diſci-
pulis inſtructio p ſpūmſanctum et quatuor facit. priº
tangitur diſcipuloꝝ indiſpoſitio ad capiendum vba
criſti: Adhuc multa habeo vobis dicere. Infinita ei
ē ſcia criſti. Sed non poteſt portare modo: nō eſt dubiuz. vt di/
cit Aug. quin oīs veritas in preſenti vita non cognoſcit̄: cū di/
cat apl's: ex pte cognoſcim9. Quādiu igit̄ ſum9 in pn̄ti vita nō
poſſum9 portaē illa mlta q̄ dicꝫ nob̄ xps cū viderim9 eū ſicuti ē
facie ad faciē. ꝛ ſiles ei erim9. vl' dim ꝙ mlta hēat xps dicē apl'iſ

exponendo et declarando veritatem diuinitatis ſue. que poſtea
cognouerunt ꝑ ſpm̄ſanctū. Scđo ꝓmittit doctrina ſpūſancti. cū
aūt venerit ille ſpūs veritatis. dr̄ ſpūs veritatis qui a ꝓcedit a
filio qui veritas eſt. Item qꝛ eſt ip ſa veritas eſſentia. Itez ab ip/
ſo eſt oīs veritas. vn̄ Amb. veri tas a quocunqꝫ dicat̄ a ſpūſan-
cto eſt: docebit vos oēm veritatē: Vel ſm̄ aliam lr̄am. deducet
vos in oēm veritatem oēm quidem veritatem docet ſpūſanctus
et in oēm veritatem deducit. que vtilis ſit et ſaluti ꝓficua ꝓpter
qđ ꝑ ſpiritumſanctū ſcta eccl̄ia ꝯuincit oē mendacium erroris.
vel deducet in oēm veritatem in futura vita. vbi tota veritas re-
plebit intellectū beatoꝝ. Deinde ꝓbat ꝙ ſpūſſanctus oēm doce/
at veritatē. Non ei loquet̄ a ſemetipo: Scđm ꝙ dicit. Didim9
Loqui in trinitate non eſt accipiendū ſm̄ nr̄am ꝯſuetudinē. ſ;
ſm̄ intellectū iuxta formā incorꝑalis nat̄e. Scđm g̊ ꝙ dic̄. Au.
loq̇ ſpiritūſanctū. eſt ſpiritūſanctū eſſe. ⁊ qꝛ non eſt ſpūſſanctus
a ſemetipo. ſed eſt a pr̄e ⁊ filio. iō a ſemetipo non loquit̄. Sed
quecūqꝫ audiet loquet̄: ſm̄. Au. ſpūiſancto audire eſt ei eſſe vt
licꝫ origo ſcti ſpūs ſit eterna ſine tp̄e tn̄ ſignificat̄ ꝑ tempus fu-
turꝝ quia oī tp̄e eſt talis origo. et qꝛ natura iſti9 originis futu/
ra erat in cognitōe fideliū. Et eſt attendendū. ꝙ ſic ſpūs nō lo/
quit̄ a ſemetipo nō eſt. ſ; quecunqꝫ audiuit qꝛ auditus ab alio
ita ſpūales hoīes a ſemetipis non loquunt̄. ſed augunt̄ inſtin-
ctum ſpūſſancti. Act. 2. Repleti ſunt oēs ſpūſancto ⁊ loqueba/
tur ꝓut ſpūſſanctus dabat eloqui illis. R Tercio ponit̄
futuroꝝ denuntiatio. ꝑ quā vt dic̄ Cri. eleuiauit mentē diſcipu/
loꝝ. qꝛ nihil auidius ab hoīb9 expetit̄ qꝫ ſcire futura: Et q̄ ven-
tura ſunt ānunciabit vobis: h̄ aūt impletū eſt in ꝓphetis noui
⁊ veteris teſtamenti. qui ꝑ ſpiritū ſanctū futura ānunciauerūt. et
hec futura vel ſunt ſtatus eccl̄ie. quē ꝓuiderūt apl̄i. ⁊ maxie Io-
in. Apo. qui de ꝑſecutōib9 et exaltatōe eccl̄ie ꝓphetizauit. vl̄ iſta
futura ſunt gaudia celeſtis patrie que ſpūſſanctus reduxit ī me/
moriam apoſtolis cum paciebantur ꝓ ꝯfeſſione nominis xp̄i.
Quarto ponitur chriſti clarificatio: Ille me clarificabit: ille ali-
quem clarificat. qui claritatem ipſius manifeſtat. chriſtus autem
priuſqꝫ veniret ſpiritusſanctus non erat apud homines in clari-
tate diuinitatis. quia ſolum homo credebatur. ſed veniens ſp̄s
ſanctus illuminauit mentes diſcipulorum. oſtendens eis clari-
tatem chriſti. in qua equalis eſt deo patri. et vlterius fecit vt ip/
ſi apoſtoli clarificarent chriſtum. laudes eius et gloriā toti mū/
do predicantes. de quibus dicitur. Prouerbiorum octauo. Qui
elucidant me vitam eternam habebunt: quia de meo accipiet

Spũiſancto accipe eſt ſibi eſſe ⁊ pcedere. Nam eẽ pr̃ ſpũſanct9
accipe accidens vllum. vl̃ aliud qd̃ ipe non ſit. pter qd̃ datur
intelligi q ipe pcedat a filio. Et hec eſt cauſa quare ſpũſanctus
clarificat filiũ. qꝛ ipaꝫ claritatẽ filii accipit cũ ſit ei equalis i vni/
tate diuine nature nec accipit ſpũſanct9 tpaliter aliquid a filio
ſed ab eterno. ipm tñ qd̃ accipit ab eterno tpaliter nunciauit
aplis. vnde dic̃: et ãnunciabit vobis: illud eẽ qd̃ accipit ſpũſ/
ſanctus a filio. ſ. diuinitatis natura. ſic eſt altũ ⁊ ſup oẽm intel/
lectum. q niſi nunciãte ſpũſancto ad noticiam ipius nullus poſ/
ſet atingere. Rogemus ergo ⁊c. Prima pars.

Dñica quinta. poſt paſca ſer. xlvi

Men amen dico vobis ſi qd̃ pecieritis ⁊c. Jo. 16.
Sic̃ dicit Cri. merito petentis negligentia repre-
hendit. vbi de dantis miſcdia non dubitat̃. Ecce
igit̃ quãta eſt mia dei de qua non dubitat̃. Tan-
ta certe vt non ſolũ patis ſit tribuere petita. ſed
eciã rogat et hortat̃ nos vt petamus put ↄtinet̃ in pñti euãge/
lio. quod in tres ptes diuidit̃. Jn quaꝝ pma agit̃ d̃ ſecura exau/
dicõe nr̃aꝝ peticionũ. Jn ſcd̃a pmitrit̃ apta ↄtemplatio diui mo/
rum. ibi. hec in puerbijs. Sed in tercia exprimit̃ deuota cõfeſſio
fidei diſcipłoꝝ. ibi. dicunt ei diſcipli. De orõe igit̃ et ↄtempla/
tione atqꝫ ↄfeſſione fidei pñs euangeliũ loquit̃. Circa pmuꝫ q̃
tuor inducit. quib9 puocamur peticões nr̃as deo porrigere. pri/
mum eſt veritas pollicentis. p quam certificamur ↄſequi poſtu-
lata. iurauit ei xp̃s qui mentiri non pt̃. q deus pr̃ dabit quic-
quid pecierimus in noie eius vñ dicit. A Amen amen
. i. vere vere: dico vobis: p veritatem iurat xp̃us. qui veritas eſt.
nam vt dicit aplus Heb. 6. oẽs homines p maiorem ſui iurant
xp̃s vero quia non habet maiorem p ſemetipm iurat Gene. 22.
per memetipm iuraui dicit dñs. Aſſumitur aũt iuramentum
ad ↄfirmacõem eius qd̃ incredibile poſſet videri ex ſui magni-
tudine. qꝛ vero aliquib9 poſſet eſſe dubiũ deũ prem oia nr̃a vo/
ta exaudire iõ ſub iuramẽto xp̃s h repmiſit. ⁊ nõ ſemel tm̃ ꝫ bis
iurauit dicẽs. Amẽ amẽ. vt i ῾vitate duplicati iuramẽti ſtet oẽ
verbum nec iurauit p oipotenciã aut maieſtatẽ ſuã. ꝫ p ῾vitateꝫ
ſuã. qꝛ ceramentũ dicti ↄfirmat ῾vitatẽ nullũ aũt veꝝ ſic ↄfirmat̃
quemadmodũ ipa ῾vitate vñ tale iuramentũ iſallibilẽ dicti ῾vita/
tem oñdit Deide põit q̃tuor ↄdicões obſuãdas ipeticõib9 nr̃iſ
B Prima ſpectat ad id qd̃ petit̃. q illud ſit aliquid ⁊ non
ſit nihil vnde dicit: Si quid. i. ſi aliquid: pecieritis: qd̃ ſit verũ
ens quidam vero petunt vana et mutilia ⁊ talia deo loquuntur